

MANGA

ΜΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΒΙΚΙΠΕΔΙΑ)

Μάνγκα ([ιαπωνικά](#): 漫画, δηλ. γελοιογραφίες) ονομάζονται, εκτός της [ιαπωνίας](#), τα ιαπωνικά [κόμικς](#). Εντός της Ιαπωνίας, μάνγκα ονομάζονται όλα τα κόμικ ανεξαρτήτου προέλευσης. Τα manga αναπτύχθηκαν από την ανάμειξη [ουκίγιο-ε](#) και δυτικής τεχνοτροπίας ζωγραφικής, και έφτασαν στη σημερινή τους μορφή λίγο μετά τον [Β' Παγκόσμιο Πόλεμο](#).

Κάποια μάνγκα, που παράγονται στην [ιαπωνία](#) διασκευάζονται σε [anime](#), όταν το εμπορικό ενδιαφέρον έχει ήδη διασφαλιστεί. Συχνά, κάποια στοιχεία τροποποιούνται έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι ελκυστικό σε μεγαλύτερο κοινό ή για να ικανοποιεί διάφορους κανονισμούς. Τα πιο διάσημα μάνγκα είναι τα [Σόνεν](#) *shōnen*, που απευθύνονται σε αγόρια εφηβικής ηλικίας με τα πιο πετυχημένα να είναι το [Dragon Ball](#), το [One Piece](#), [Death Note](#), το [Naruto](#), το [Attack on Titan](#) κλπ. ^[1].

Προέλευση

Σε κατά λέξη μετάφραση *manga* σημαίνει "τυχαίες (ή παράξενες) εικόνες". Η λέξη μπήκε σε κοινή χρήση μετά τη δημοσίευση του [Hokusai Manga](#) (Χοκουσάι manga) (北斎漫画) τον [19ο αιώνα](#). Αυτό περιείχε ταξινομημένα σχέδια του

καλλιτέχνη [Hokusai](#) της τεχνοτροπίας [ukiyo-e](#) (Ουκίγιο-ε) (浮世絵). Παρόλα αυτά, τα [gi-ga](#) (γκι-γκα) (κατά λέξη μετάφραση: "αστείες εικόνες") που ζωγραφίζονταν τον [12ο αιώνα](#) από διάφορους καλλιτέχνες, περιέχουν πολλές ιδιότητες των manga όπως είναι η έμφαση στην ιστορία και οι απλές, καλλιτεχνικές γραμμές.

Τα manga αναπτύχθηκαν από την ανάμειξη ουκίγιο-ε και δυτικής τεχνοτροπίας ζωγραφικής. Όταν οι [Ηνωμένες Πολιτείες](#) ξεκίνησαν το εμπόριο με την [Ιαπωνία](#), η τελευταία επεδίωκε να εκσυγχρονιστεί και να φτάσει τις υπόλοιπες χώρες. Για αυτό το λόγο, εισήγαγαν δυτικούς καλλιτέχνες να διδάξουν έννοιες όπως η γραμμή, η μορφή και το χρώμα στα οποία δε δίνονταν ιδιαίτερη σημασία στο ουκίγιο-ε (Εκεί, η ιδέα την οποία αντιπροσώπευε η εικόνα θεωρούνταν σημαντικότερη). Τα manga, όπως έγιναν γνωστά τον [20ο](#) και [21ο αιώνα](#) ξεκίνησαν λίγο μετά τον [Β' Παγκόσμιο Πόλεμο](#), όταν άρθηκε η απαγόρευση για ό,τι μη-[προπαγανδιστικό](#) και πολλοί εκδότες άρχισαν να εμφανίζονται.

Κατά τη διάρκεια του [20ού αιώνα](#), ο όρος *manga* αναφερόταν στα [κόμικς](#), παρόλο που στη [Ιαπωνία](#) αυτή η λέξη χρησιμοποιείται για να περιγράψει παιδικά [κινούμενα σχέδια](#). Η αντίστοιχη [αγγλική](#) λέξη (κόμικ) είναι ο περισσότερο χρησιμοποιούμενος όρος. Δύσκολα μπορεί να θεωρηθούν ισοδύναμα με τα αμερικανικά [κόμικς](#), αφού τα manga είναι πολύ σημαντικότερο μέρος της ιαπωνικής κουλτούρας από ότι τα [κόμικς](#) για την αμερικανική. Χαίρουν σεβασμού τόσο σαν τέχνη όσο και σαν μια μορφή λαϊκής λογοτεχνίας. Όπως και τα αμερικανικά [κόμικς](#), έτσι και τα manga

έχουν υποστεί κριτική τόσο για το μεγάλο βαθμό βίας όσο και για διάφορα σεξουαλικά θέματα, που φιλοξενούν στις σελίδες τους. Από την άλλη μεριά, δεν έχει γίνει καμιά επίσημη προσπάθεια ούτε θέσπιση νόμου, για να περιορίσει τη θεματολογία των manga (εξάιρεση: Απαγορεύεται η πώληση σε μεγάλο βαθμό απρεπούς υλικού). Αυτού του είδους η ελευθερία επέτρεψε στους δημιουργούς να φτιάξουν manga για κάθε ηλικία και για πάρα πολλά θέματα.

Μορφή

Ο [Naruto](#), ένας από τους πιο δημοφιλείς χαρακτήρες [shōnen manga](#), στο εξώφυλλο του περιοδικού [Weekly Shōnen Jump](#).

Τα περιοδικά manga έχουν συνήθως πολλές σειρές, που εξελίσσονται παράλληλα. Σε κάθε τεύχος αφιερώνονται συνήθως 20–40 σελίδες για κάθε σειρά. Τα περιοδικά αυτά συνήθως τυπώνονται σε πολύ χαμηλής ποιότητας [χαρτί](#) εφημερίδας, επειδή θεωρούνται αναλώσιμα, και το συνολικό μέγεθός τους εκτείνεται από 200 μέχρι και 850 σελίδες. Περιέχουν, ακόμη, μικρές αυτοτελείς ιστορίες και [yonkoma](#) (四コマ) (το αντίστοιχο του αγγλικού comic strip). Κάποιες σειρές μπορεί να συνεχίζονται για χρόνια αν είναι επιτυχημένες. Πολλές φορές οι δημιουργοί δημοσιεύουν αυτοτελείς ιστορίες με τις ιδέες, που έχουν ώστε να γίνουν γνωστοί. Αν λάβουν καλές κριτικές τότε συνεχίζουν.

Όταν μια σειρά συνεχιστεί για αρκετό καιρό, τότε τα επεισόδια δημοσιεύονται πολλά μαζί σε έναν τόμο στο μέγεθος κανονικού [βιβλίου](#), που ονομάζεται [tankōbon](#) (τανκόουμπον). Αυτοί οι τόμοι έχουν καλύτερης ποιότητας χαρτί και αγοράζονται από όσους θέλουν να προφτάσουν την ιστορία στο περιοδικό ή βρρίσκουν το κόστος των εβδομαδιαίων ή μηνιαίων περιοδικών απαγορευτικό. Τελευταία, εκδίδονται και "πολυτελείς" εκδόσεις, καθώς η ηλικία των αναγνωστών μεγαλώνει και η ανάγκη για κάτι ιδιαίτερο αυξάνεται. Τα παλιά manga επίσης επανεκδίδονται με ακόμη χαμηλότερης ποιότητας χαρτί και πωλούνται 100 [γιέν](#) το καθένα.

Τα manga κατηγοριοποιούνται κυρίως ανάλογα με την ηλικία και το φύλο του κοινού στο οποίο απευθύνονται. Πιο συγκεκριμένα, βιβλία και περιοδικά, που απευθύνονται σε αγόρια ([shōnen](#)) και κορίτσια ([shōjo](#)) διακρίνονται από το εξώφυλλο και τοποθετούνται σε διαφορετικά ράφια στα περισσότερα βιβλιοπωλεία.

Στην [Ιαπωνία](#) υπάρχουν τα μάνγκα κίσσατεν (manga kissaten), ένα είδος καφετέριας στις οποίες συγκεντρώνονται άτομα, για να πιούν [καφέ](#) και να διαβάσουν manga.

Πολλά πράγματα στην [Ιαπωνία](#) εμφανίζονται στην ίδια μορφή με τα manga. Ένα από αυτά είναι οι αφίσες επικηρυγμένων εγκληματιών. Οι ιστορίες των μάνγκα χωρίζονται σε ενότητες ή αλλιώς πράξεις (διεθνή ορολογία: arcs).

Τα manga εκτός Ιαπωνίας

Πολλά manga έχουν μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες σε αρκετές χώρες.

Παραδοσιακά, τα manga γράφονται από τα δεξιά προς τα αριστερά και έτσι εκδίδονται στην Ιαπωνία. Μερικές φορές, όταν εκδίδονται σε χώρες όπου τα κόμικς

κανονικά διαβάζονται από τα αριστερά προς τα δεξιά, η εικόνα αντιστρέφεται για να μη μπερδεύονται οι αναγνώστες. Όμως πολλοί δημιουργοί, (όπως ο [Akira Toriyama](#), δημιουργός του [Dragon Ball](#)) δεν ενέκριναν την τροποποίηση των έργων τους με αυτόν τον τρόπο. Πλέον, εξ' αιτίας της απαίτησης τόσο των δημιουργών όσο και των οπαδών, τα περισσότερα manga εκδίδονται χωρίς καμία τροποποίηση στην εικόνα.

Η δημοτικότητα των manga έχει οδηγήσει πολλές αμερικανικές εταιρείες να εκδίδουν δικά τους έργα, εμπνευσμένα από τα manga, στα οποία εφαρμόζονται οι ίδιες τεχνικές στο σχέδιο και στην ανάπτυξη της ιστορίας με τα ιαπωνικά manga. Το πρώτο τέτοιο έργο έγινε πραγματικότητα, όταν το 1985 ο Ben Dunn (ιδρυτής της [Antarctic Press](#)) εξέδωσε το *Mangazine* και το *Ninja High School*.

Παρά το γεγονός ότι η εταιρεία αυτή αναφέρεται σε τέτοια έργα με τον όρο "American Manga", δεν δημιουργούνται όλα από Αμερικανούς. Πολλοί καλλιτέχνες, που δουλεύουν στην εταιρεία [Seven Seas Entertainment](#) σε σειρές όπως το *Last Hope* και το *Amazing Agent Luna* είναι Φιλιππινέζοι, ενώ μια άλλη εταιρεία, η [TOKYOPOP](#), απασχολεί Κορεάτες και Ιάπωνες καλλιτέχνες, για να εργαστούν σε τίτλους όπως το *Warcraft* και το *Princess Ai*.

Τεχνοτροπία

Σε γενικές γραμμές, η τεχνοτροπία των manga είναι πολύ εύκολα αναγνωρίσιμη. Συνήθως, δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στις γραμμές παρά στη μορφή.

Η [αφήγηση](#) και η τοποθέτηση των καρέ διαφέρουν από τα δυτικά κόμικς. Τα καρέ διαβάζονται από τα δεξιά προς τα αριστερά. Ενώ το σχέδιο μπορεί να φαίνεται πολύ [ρεαλιστικό](#) ή πολύ "παιδικό", συχνά παρατηρείται ότι οι χαρακτήρες μοιάζουν "δυτικοποιημένοι" ή ότι έχουν μεγάλα μάτια. Το τελευταίο έχει γίνει μόνιμο χαρακτηριστικό των manga και των [anime](#) από τη [δεκαετία του 1960](#), όταν ο [Οσάμου Τεζούκα](#) (δημιουργός του [Astro Boy](#), θεωρείται ο πατέρας της σύγχρονης τέχνης των manga) άρχισε να τα σχεδιάζει με αυτόν τον τρόπο, μιμούμενος την τεχνοτροπία των [αμερικανικών κινουμένων σχεδίων](#) της [Disney](#). «ωστόσο, δεν ενστερνίζονται όλοι οι δημιουργοί manga τους συμβιβασμούς στη μετάβαση σε [anime](#). Τέτοια παραδείγματα είναι τα [Sailor Moon](#), [Dragon Ball](#) και [Ranma ½](#), σειρές που έκαναν δημοφιλή τα manga και στο δυτικό κόσμο.

Αρκετοί δημιουργοί manga πιστεύουν πως οι χαρακτήρες και οι ιστορίες τους δεν χρειάζεται να είναι απόλυτα ορισμένοι με σαφήνεια. Έτσι, σε μια ιστορία μπορεί οι χαρακτήρες να αλληλεπιδρούν με διάφορους τρόπους, ενώ στην επόμενη ιστορία της ίδιας σειράς να μη γνωρίζονται καν.

Επιρροές

Τα manga έχουν επί πολλά χρόνια επηρεάσει την παγκόσμια σκηνή των [κόμικς](#) και των [κινουμένων σχεδίων](#). Αμερικανοί δημιουργοί εναλλακτικών κόμικς, όπως ο [Φρανκ Μίλλερ](#) και ο [Σκοτ ΜακΚλάουντ](#) επηρεάστηκαν σε κάποιο βαθμό από manga σε μερικά από τα έργα τους.

Παρά το γεγονός ότι καλλιτέχνες όπως οι Brian Wood και Becky Cloonan με το *Demo* και ο Bryan Lee O'Malley με το *Lost At Sea* είναι σε μεγάλο βαθμό επηρεασμένοι από την κυρίαρχη (αγγλικό "mainstream") τεχνοτροπία των manga, το έργο τους έχει τύχει αναγνώρισης και εκτός των κύκλων των οπαδών manga και [Anime](#). Αυτό συμβαίνει επειδή έχουν και άλλες επιρροές, ώστε το έργο τους να είναι πιο εύληπτο από όσους δεν διαβάζουν Manga. Παρόλα αυτά, οι ρίζες τους βρίσκονται στην υποκουλτούρα των manga και των [Anime](#).

Ο Αμερικανός καλλιτέχνης Paul Pope δούλεψε στην Ιαπωνία για τον εκδοτικό οίκο *Kodansha* για την ανθολογία manga *Afternoon*. Προτού απολυθεί, είχε αναπτύξει διάφορες ιδέες τις οποίες τελικά εξέδωσε στις [Ηνωμένες Πολιτείες](#) υπό τον τίτλο *Heavy Liquid*. Το αποτέλεσμα ήταν το έργο του να έχει ισχυρές επιρροές από από τα manga, όχι όμως από την διεθνή υποκουλτούρα των [otaku](#).

Στη Γαλλία υπάρχει το κίνημα "La nouvelle manga" που ξεκίνησε από τον [Frédéric Boilet](#). Σκοπός του είναι να συνδυάσει τα "ώριμα" manga, που καταπιάνονται με την καθημερινή ζωή και την τεχνοτροπία των [Γαλλο-Βελγικών κόμικς](#). Το κίνημα περιλαμβάνει τόσο Ιάπωνες όσο και Γάλλους δημιουργούς.

Επιπλέον, υπάρχουν πολλοί ερασιτέχνες δημιουργοί, οι οποίοι επηρεάζονται αποκλειστικά από την τεχνοτροπία των manga. Κάποιοι από αυτούς έχουν ιδιόκτητους εκδοτικούς οίκους και μερικά πονήματά τους (σε μορφή [webcomics](#)) χαίρουν μεγάλης δημοτικότητας. Αυτοί αναγνωρίζονται κυρίως μέσα στους κύκλους των οπαδών manga και [Anime](#). Άνθρωποι, που βρίσκονται εκτός αυτών των κύκλων, υποστηρίζουν ότι αυτά τα έργα εστιάζουν υπερβολικά στην υποκουλτούρα των [otaku](#) και αδυνατούν να διηγηθούν ιστορίες, που μπορούν να γίνουν αποδεκτές από ευρύτερο κοινό.

Αυτοσχεδιασμός

Μερικοί δημιουργοί manga φτιάχνουν επιπρόσθετο, μη-σχετικό με την υπόλοιπη σειρά, υλικό, που λέγεται *omake* (σημαίνει επιπλέον). Μπορεί, επίσης, να δημοσιεύσουν ημιτελή σκίτσα που λέγονται *oekaki*.

Ανεπίσημα [κόμικς](#) φτιαγμένα από οπαδούς ονομάζονται *dōjinshi* (ντοουτζινσί) (同人誌). Μερικά συνεχίζουν την ιστορία από εκεί που την άφησε ο δημιουργός, ενώ άλλα ξεκινούν μια εντελώς καινούρια ιστορία χρησιμοποιώντας τους πρωτότυπους χαρακτήρες (αντίστοιχο του αγγλικού fan fiction). Επιπρόσθετα, άλλα ντοουτζινσί εκδίδονται από ερασιτέχνες εκτός της κυρίαρχης (mainstream) αγοράς. Η [Comiket](#), το μεγαλύτερο συνέδριο κόμικς που διοργανώνεται δύο φορές το χρόνο στο [Τόκιο](#), συγκεντρώνει πάνω από 400 χιλιάδες ανθρώπους στις τρεις ημέρες που διαρκεί και είναι αφιερωμένο στα ντοουτζινσί.

Γλωσσικές σημειώσεις

Στα [ιαπωνικά](#) τα ουσιαστικά δεν έχουν διαφορετικές μορφές ανάλογα με τον αριθμό. Έτσι, το *manga* είναι και ο ενικός και ο πληθυντικός. Γράφεται 漫画 και κυριολεκτικά σημαίνει "αστεία εικόνα".

Mangaka (manga-κα) (漫画家) είναι στην [ιαπωνική](#) η λέξη, που περιγράφει τον δημιουργό manga.

Κατηγορίες

Πολλά είδη εφαρμόζονται το ίδιο καλά στα [anime](#) (που συνήθως είναι διασκευές manga) και στα ιαπωνικά [βιντεοπαιχνίδια](#) (μερικά από τα οποία είναι επίσης διασκευές manga). Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες manga, που διακρίνονται ανάλογα με το κοινό στο οποίο απευθύνονται:

- Josei (τζοσέι) (ή redikomi ρεντικόμι, γυναίκες)
- Kodomo (κοντόμο) (子供, παιδιά)
- Seinen (σέινεν) (青年, άντρες)
- [Σότζο μάνγκα](#) Shōjo (少女, κορίτσια (μέχρι και εφηβικής ηλικίας))
- [Σόνεν μάνγκα](#) Shōnen (少年, αγόρια 12 ως 18 ετών περίπου)

Είδη

- Εναλλακτικά manga
 - Gekiga (劇画) (δραματικές εικόνες)
 - [La nouvelle manga](#) (γαλλοβελγικό/ιαπωνικό καλλιτεχνικό κίνημα)
 - ημι-εναλλακτικό (δημοφιλείς εκδόσεις με ατομικιστική τεχνοτροπία)
- Μαγικά Κορίτσια (魔法少女) (*mahō shōjo*) (μαχόου σ'όουτζο)
- Mecha (Γιγαντιαία Ρομπότ) (μέκα)
- Moe (萌え) (Μόε, συνήθως περιγράφει οτιδήποτε ο αναγνώστης θεωρεί ελκυστικό)
- Shōjo-ai (Yuri, γιούρι ομοφυλοφιλικό (γυναίκες) ειδύλλιο)
- Shōnen-ai (Yaoi, γιαόι ομοφυλοφιλικό (άντρες) ειδύλλιο)
- Dōjinshi (同人誌) (Ντόουτζινσι) (φτιαγμένο από οπαδούς)

Δημοφιλείς σειρές shōnen

- [D.Gray-Man](#)
- [Naruto](#)
- [One Piece](#)
- [Bleach](#)
- [Dragon Ball](#)
- [Hunter x Hunter](#)
- [Demon Slayer](#)
- [Blue Exorcist](#)
- [Fullmetal Alchemist](#)
- [Fairy Tail](#)
- [Jujutsu Kaisen](#)
- [InuYasha](#)
- [Love Hina](#)
- *Ranma ½*
- [Rurouni Kenshin](#)
- [Saint Seiya](#)
- [Edens Zero](#)
- [Shaman King](#)
- [JoJo's Bizarre Adventure](#)

Δημοφιλείς σειρές shōjo

- [Maid Sama](#)
- *Ceres, Celestial Legend*
- *Boys Over Flowers*
- [Fruits Basket](#)
- *Hana-Kimi*
- *Kare Kano*
- [Aa megami-sama](#)
- [Marmalade Boy](#)
- *Please Save My Earth*
- [Kamisama Kiss](#)
- [Sailor Moon](#)
- [Cardcaptor Sakura](#)
- *X/1999*
- [Akagami no shirayukihime](#)

Δημοφιλείς σειρές seinen

- *3x3 Eyes*
- *Angel Densetsu*
- [Berserk](#)
- *Blade of the Immortal*
- *Ghost in the Shell*
- *Lone Wolf and Cub*

- MONSTER
- Hellsing

Δείτε επίσης

- Schodt, Frederik L. *Dreamland Japan: Writings on Modern Manga*. Berkeley, Calif.: Stone Bridge Press, 1996. [ISBN 1-880656-23-X](#).
- Schodt, Frederik L. *Manga! Manga!: The World of Japanese Comics*. New York: Kodansha International, 1983. ISBN 870117521, [ISBN 4-7700-2305-7](#).
- Κωνσταντοπούλου Χριστιάννα, Σύγχρονη επικοινωνία, Ο πολιτισμός των Manga, στο συλλογικό βιβλίο: Όψεις του σύγχρονου πολιτισμού Ιαπωνικές επιρροές, εκδόσεις: Παπαζήσης, Αθήνα 2017, [ISBN 9789600233247](#).

